

บทบรรณาธิการ

เรียงตามข้อสอบเน

เล่ม 2

#เคียงคู่ความสำเร็จ

วิพากษ์

วิอาญา

ข้อ 2

(1) ความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน 13 ปีและความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี โดยเด็กนั้นยินยอม มารดาผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เสียหาย มีสิทธิ์ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการหรือยื่นคำร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลยแทนผู้เสียหายได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3554/2561

แม้ตามคำฟ้องและทางพิจารณาจะได้อ้างว่า การล่วงละเมิดทางเพศของจำเลยต่อผู้เสียหายที่ 1 นั้นเป็นไปโดยผู้เสียหายที่ 1 ยินยอมก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงเรื่องพิจารณาตามองค์ประกอบในเรื่องอายุ โดยกฎหมายได้คำนึงถึงการคุ้มครองความเป็นผู้ใหญ่ของผู้เสียหายที่อายุยังไม่เกิน 13 ปี ยังขาดวุฒิภาวะ ตลอดจนความรู้และความเข้าใจในการดำรงชีวิต ซึ่งจำเลยผู้กระทำความผิด หากล่วงรู้ได้ทราบข้อเท็จจริงในองค์ประกอบในเรื่องอายุส่วนนี้แล้ว ยังคงกระทำความผิดก็จะอ้างถึงความยินยอมของผู้เสียหายที่ 1 มาเป็นเหตุปัดความรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวหาได้ไม่ เพราะเป็นคนละส่วนกัน กรณียอมถือว่าผู้เสียหายที่ 1 ซึ่งขณะเกิดเหตุอายุยังไม่เกิน 13 ปี นั้น แม้จะถูกจำเลยกระทำความผิดด้วยความยินยอมหรือไม่ยินยอมก็ตาม ก็ไม่อาจนำมาเป็นเหตุพิจารณาว่ามีใช้ผู้เสียหายโดยนิตินัย ดังนั้นผู้เสียหายที่ 1 โดยมารดาผู้แทนโดยชอบธรรมจึงมีสิทธิ์ร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการได้ ในส่วนความผิดที่ถูกจำเลยกระทำตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 277 วรรคสาม และ

มาตรา 279 ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้เสียหายที่ 1 โดยมารดาโจทก์ร่วมผู้แทน โดยชอบธรรมเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการเฉพาะในความผิดดังกล่าวจึงชอบแล้ว และเมื่อเป็นโจทก์ร่วมก็ย่อมมีสิทธิในฐานะที่เป็นคู่ความในคดีจึงมีสิทธิยื่นคำแก้อุทธรณ์และคำแก้ฎีกาได้ ส่วนเรื่องที่ยขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในทางแพ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 44/1 นั้น เมื่อจำเลยได้ล่วงละเมิดทางเพศต่อโจทก์ร่วม และล่วงละเมิดอำนาจปกครองดูแลโจทก์ร่วมของผู้เสียหายที่ 2 ผู้เป็นยายซึ่งเป็นผู้ปกครองดูแลโจทก์ร่วมอยู่ในขณะเกิดเหตุ จึงเป็นการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 420 แล้ว โจทก์ร่วมและผู้เสียหายที่ 2 จึงมีสิทธิยื่นคำร้องขอบังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 44/1

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9797/2560

ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 277 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน 15 ปี ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตนโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามต้องระวางโทษ แสดงว่า กฎหมายคุ้มครองเด็กอายุน้อยเป็นกรณีพิเศษโดยไม่ให้ความสำคัญแก่ความยินยอมของเด็กแม้ผู้เสียหายยินยอมการกระทำของจำเลยก็ยังคงเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 420 ผู้เสียหายจึงไม่สิ้นสิทธิในการเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดจากจำเลยมารดาผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เสียหายย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลยแทนผู้เสียหายได้

(2) ผู้เสียหายเป็นโจทก์ฟ้องคดีอาญาข้อหาความผิดฐานยกยอกต่อศาล
แขวงและขอให้บังคับจำเลยคืนเงินที่ยกยอกเกิน 300,000 บาท ผู้พิพากษา
คนเดียวในศาลชั้นต้นจะมีอำนาจพิพากษาคดีในส่วนแบ่งได้
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8192/2560

แม้พระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาตรา 25 (4) วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้พิพากษา
คนเดียวมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งซึ่งราคาทรัพย์สินที่พิพาทหรือจำนวนเงินที่
ฟ้องไม่เกิน 300,000 บาทก็ตาม แต่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา 40 บัญญัติว่าการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญา จะฟ้องต่อศาลซึ่ง
พิจารณาคดีอาญา หรือต่อศาลที่มีอำนาจชำระคดีแพ่งก็ได้ การพิจารณาคดีแพ่งต้อง
เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การที่
บทกฎหมายดังกล่าวบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาโดย
กำหนดให้รัฐหรือพนักงานอัยการและผู้เสียหายสามารถฟ้องคดีส่วนแบ่งรวมไป
กับคดีอาญาและให้ศาลที่พิจารณาคดีอาญาพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งไปใน
คราวเดียวกันโดยไม่ต้องไปฟ้องร้องกันใหม่ ก็เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย
ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมให้ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนโดยสะดวกและ
รวดเร็ว ดังนั้น ถึงแม้ว่าในบางกรณีเขตอำนาจปกติของศาลที่พิจารณาคดีอาญาไม่
อาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญานั้นได้ก็ตาม ต้องถือว่าเป็นกรณี
ที่กฎหมายประสงค์จะยกเว้นให้ทำได้ ดังเช่นพนักงานอัยการร้องขอให้เรียกทรัพย์สิน
หรือราคาแทนผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 43 หรือ
ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญามาตรา 44/1 กรณีจึงไม่จำเป็นต้องคำนึงว่าศาลที่จะพิจารณา

คดีอาญาจะเป็นสารที่มีอำนาจพิจารณาคดีแพ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตราสองหนึ่งและพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาตรา 17 ประกอบมาตรา 25 (4) วรรคหนึ่ง และผู้เสียหายที่ยื่นฟ้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงินมากน้อยเพียงใด ดังนั้น แม้โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนซึ่งจำนวนเงินที่ขอเกินอำนาจพิจารณาพิพากษาของผู้พิพากษาคนเดียวในศาลชั้นต้นศาลแขวงผู้พิพากษาคนเดียวในศาลชั้นต้นก็มีอำนาจพิพากษาคดีในส่วนแพ่งได้

ข้อ 4

คำให้การจำเลยที่รับสารภาพตามฟ้องหมายความรวมถึงการรับว่าจำเลยต้องโทษจำคุกมาก่อนตามที่โจทก์กล่าวอ้างในฟ้องตามที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษจำเลยด้วย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5521/2561

โจทก์บรรยายฟ้องไว้ชัดแจ้งแล้วว่าจำเลยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในการคดีอาญาของศาลจังหวัดสุรินทร์ ให้ลงโทษจำคุก 4 ปีฐาน มีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ในระหว่างที่จำเลยจะต้องรับโทษในคดีดังกล่าวจำเลยได้กระทำความผิดในคดีนี้อีก เมื่อศาลชั้นต้นอ่านอริบายฟ้องทั้งหมดให้จำเลยฟัง จำเลยก็ได้ให้การว่ารับสารภาพตามฟ้อง คำให้การจำเลยที่รับสารภาพตามฟ้องดังกล่าวย่อหมายถึงการรับว่าจำเลยเคยต้องโทษจำคุกมาก่อนตามที่โจทก์กล่าวมาในฟ้องตลอดจนรัฐตามบทบัญญัติที่ขอให้เพิ่มโทษจำเลยตามคำขอท้ายฟ้องด้วย ฉะนั้นเมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยจึงต้องเพิ่มโทษที่จะลงแก่จำเลยอีกหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 92 และเมื่อจำเลยเคย

ได้รับโทษจำคุกเมื่อก่อนเกินหกเดือนจึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56

ข้อ 5

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ประกอบมาตรา 72 คือกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์จะฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ไม่ได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1939/2561

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าจำเลยถูกผู้ตายข่มเหงอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรมจึงกระทำความผิดต่อผู้ตายอันเป็นการกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ประกอบมาตรา 72 ศาลอุทธรณ์ภาค 9 เห็นพ้องกับคำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นที่ว่า จำเลยกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยบันดาลโทสะตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ประกอบมาตรา 72 เท่ากับว่าศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาคแก้พิพากษายกฟ้องในส่วนความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ฎีกาของโจทก์รวมทั้งสองที่ขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288 ตามฟ้องโดยอ้างว่าการกระทำของจำเลยมิใช่การกระทำความผิดโดยบันดาลโทสะจึงเป็นการฎีกาขอให้ลงโทษ

จำเลยในข้อหาความผิดที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายกฟ้อง
ต้องห้ามคู่ความฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 220

**BANGKOK
LAW**

#เคียงคู่ความสำเร็จ

